

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010277
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010277.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému H. I. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 15. júna 2016 prejednal odvolanie obžalovaného H. I. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn.3T/88/2015 zo dňa 4. decembra 2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného H. I. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 4. decembra 2015, sp.zn.3T/88/2015 bol obžalovaný H. I. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na skutkovom základe, že

-dňa 31.1.2015 o 20.05 hod. viedol po J. A. v F. osobné motorové vozidlo zn. W. XXX, evidenčné číslo F., pričom z dôvodu neprispôsobenia rýchlosti vozidla a stavu a povahy vozovky pri rodinnom dome č. X dostal s vozidlom šmyk, zišiel s ním na ľavú stranu mimo cesty, kde narazil do stromu, čím porušil ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č.8/2009Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho jeho spolujazdkyňa F. X. utrpela zranenia - zlomeninu kľúčnej kosti vpravo a pomliaždenie záhlavia vľavo, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života 4 týždne.

Obžalovaný H. I. bol okresným súdom odsúdený podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Zároveň okresný súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 13 mesiacov. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn.2T/31/2015 zo dňa 15.5.2015, právoplatný toho istého dňa, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný H. I. prostredníctvom svojho obhajcu pre nesprávnosť výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že má za to, že napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona týkajúce sa zásad ukladania trestov, a teda uložený trest je neprimerane prísny a nie je spravodlivý. Zároveň poukázal na prílišnú formálnosť v odôvodnení potreby uloženia napadnutých trestov, pričom podľa jeho názoru okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie vo vzťahu k uloženému trestu. Podľa názoru obhajcu obžalovaného okresný súd pri ukladaní trestu nedostatočne zvažil jednotlivé okolnosti prípadu ako i samotné pomery páchatel'a, pričom uložený trest bol síce uložený v rámci zákonného rozpätia trestných sadzieb určených zákonom za dané trestné činy, avšak takto uložený trest je trestom neprimeraným, neprimerane prísny

a nezodpovedá požiadavkám a základným zásadám ukladania trestov obsiahnutých v § 34 Tr. zák. a to najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchanej trestnej činnosti na hlavnom pojednávaní priznal a spáchanie skutku úprimne oľutoval. Napadnutému rozsudku vyčíta najmä to, že pri určení druhu trestu a jeho výmery súd len formálnym spôsobom prihliadol na skutočnosti uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 34 ods. 3 Tr. zák., a teda nedostatočne prihliadol na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a nebral do úvahy to, aký vplyv bude mať uložený trest pre jemu blízke osoby. Ďalej poukázal na to, že uloženie zákazu činnosti by pre obžalovaného predstavovalo výraznú komplikáciu pre jeho uplatnenie na trhu práce, nakoľko vodičský preukaz je jednou zo základných podmienok a základným predpokladom pre výkon zodpovedajúceho zamestnania. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že na hlavnom pojednávaní predložili listinné dôkazy, z ktorých je zrejmé, že v spoločnej domácnosti s obžalovaným žije aj jeho sesternica H. O., ktorá je ťažko zdravotne postihnutá a je čiastočne odkázaná na pomoc a starostlivosť iných osôb s tým, že v čase súdneho pojednávania porodila dieťa. Obžalovaný ďalej uviedol, že je ochotný a spôsobilý dopravovať a doprevádzať svoju sesternicu do zdravotného zariadenia a po úradoch a to tak, aby jej uľahčil bežný život a pomohol jej prekonať hendikep oproti ostatným zdravým ľuďom. Poukázal na to, že od vyhlásenia napadnutého rozsudku došlo k čiastočnej zmene pomerov v spoločnej domácnosti obžalovaného a to tým, že maloletá dcéra jeho sesternice D. O., nar.XX.XX.XXXX bola uznesením súdu zverená do dočasnej starostlivosti matky obžalovaného U. I.. Mimo osoby obžalovaného v jeho spoločnej domácnosti nie je nikto, kto by bol schopný maloletú D. vozit' autom, čoho predpokladom je však neuloženie zákazu činnosti pre obžalovaného. Je síce pravdou, že obžalovaný sa v minulosti dopustil viacerých deliktov na úseku cestnej premávky, avšak podľa názoru obžalovaného nie neprimeraných. Z popisu súčasnej životnej situácie obžalovaného je zrejmé, že uloženie zákazu činnosti by malo pre obžalovaného výrazne negatívny charakter, že tento negatívny vplyv by značne zasiahol aj jeho najbližšiu rodinu. Má za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného nie je v rámci jeho prevýchovy potrebné pôsobiť tak prísny podmieneným trestom odňatia slobody a zároveň mu ukladať aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Obhajca obžalovaného z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v časti výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. a sám vo veci v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp.zn.2T/31/2015 zo dňa 15.5.2015, respektíve ak odvolací súd dospeje k záveru, že nie sú splnené zákonom stanovené podmienky pre upustenie od uloženia súhrnného trestu, navrhol, aby odvolací súd obžalovanému uložil spravodlivý podmienený trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou, a to bez potreby súčasného ukladania trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu.

K odvolaniu obžalovaného sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuté, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny. Podľa jej názoru vyplývajúci z charakteru trestnej činnosti je i uložený trest zákazu činnosti obžalovanému zákonný a primeraný.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. zrušil a aby sám vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že podľa § 44 Tr. zák. upustí od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Prievidza sp.zn.2T/31/2015 zo dňa 15.5.2015, alternatívne navrhol, aby obžalovanému uložil spravodlivý trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou, a to bez potreby súčasného ukladania trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 23. februára 2016, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 15. júna 2016 v neprítomnosti obžalovaného H. I. v súlade s ustanovením § 293 ods. 7 Tr. por., nakoľko obžalovaný odvolací súd výslovne písomne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť

postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného H. I. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania obžalovaného vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestov obžalovanému H. I., pri určení druhu a výmery trestov.

Súhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému H. I. vo výmere 10 mesiacov so správnym použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 207 ods. 2 Tr. zák. (s hornou hranicou trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky; po jej zákonnej úprave pri prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi vo výmere 2 roky) považuje aj krajský súd za zákonný a správny. Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému správne zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti, na druhej strane zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že spáchal viac trestných činov. Krajský súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že na obžalovaného nie je potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody a správne v súlade s ustanovením § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Súčasne správne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn.2T/31/2015 zo dňa 15.5.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.5.2015, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Trest uložený obžalovanému H. okresným súdom zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladenie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Rovnako tak vecne správny je výrok napadnutého rozsudku o treste zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 13 mesiacov, ktorý okresný súd uložil v súlade s ustanovením § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák.

Pokiaľ obžalovaný H. navrhol, aby odvolací súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp.zn.2T/31/2015 zo dňa 15.5.2015, odvolací súd uvádza, že u obžalovaného v zmysle § 44 Tr. zák. nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby bolo možné u neho upustiť od uloženia súhrnného trestu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v predmetnej trestnej veci sa obžalovaný dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., teda inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť, uloženú mu podľa § 16 ods. 1 zákona č.8/2009Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov spočívajúcu v povinnosti vodiča rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Ako vyplýva z výpisu evidencie priestupkov na obžalovaného (č.l.92 až 93 spisu) a z evidenčnej karty vodiča (č.l.91 spisu), obžalovaný bol v minulosti viackrát postihnutý v priestupkovom konaní za priestupky na úseku cestnej premávky (v roku 2014; dňa 2.2.2014, dňa 15.9.2014 a dňa 24.11.2014) a napriek týmto postihom naďalej sa dopúšťa protiprávneho konania na úseku cestnej dopravy, čo vyústilo do spáchania predmetného trestného činu. Z toho je jednoznačne zrejmé, že osoba obžalovaného je nezodpovedný

a nedisciplinovaný vodič. Zároveň nie je možné upustiť od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného H. I. vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp.zn.2T/31/2015 zo dňa 15.5.2015, nakoľko predmetný trestný čin, ktorého sa obžalovaný dopustil v tomto konaní je ohrozovaní trestný čin, pri ktorom je v uvedenom prípade nevyhnutné pôsobiť na osobu obžalovaného i trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste na podklade jeho odvolania, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.